

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **M. G., L.**, proti žalovanému: **J. N.**, advokátka, N., správca konkurznej podstaty úpadcu: L.L., a. s., T., **o určenie pohľadávky proti podstate vo výške 352.519,42 Eur**, vedenej na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn.: 52 Cbi 29/2009, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 17. mája 2010, č. k.: 52 Cbi 29/2009-92, takto

r o z h o d o l :

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 17. mája 2010, č. k.: 52 Cbi 29/2009-92 sa **z r u š u j e** a vec sa **v r a c i a** tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom určil, že pohľadávka žalobcu vo výške 352.519,42 Eur je pohľadávkou proti podstate a žalovaného zaviazal nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 199,-- Eur.

Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca si prihlásil voči žalovanému pohľadávku vo výške 352.519,42 Eur, ktorú zaplatil za postúpenie pohľadávky z dôvodu, že Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol, že pohľadávka, ktorá bola predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky je neexistujúca pohľadávka. Neexistenciu postupovanej pohľadávky žalobca v tomto konaní preukázal, a to rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 3. septembra 2008, č. k.: 2 Obo 168/2007, ktorý rozsudok Krajského súdu v Žiline potvrdil. Predmetom tohto konania bolo zaplatenie sumy 3.422.293,-- Eur, zaplatenia ktorej sa domáhala v konaní 19 Cb 161/2002 žalobkyňa J. N., správkyňa konkurznej podstaty úpadcu L.L., a. s. M. proti žalovanému mesto M..

Jednalo sa práve o pohľadávku, ktorú mal nadobudnúť zmluvou o postúpení pohľadávok z 26. júna 2008 žalobca. Krajský súd v Žiline žalobu žalobkyne J. N. o zaplatenie sumy 3.422,293,-- Eur s príslušenstvom titulom zaplatenia hodnoty nepeňažného vkladu žalovaného, ku ktorému žalobca nenadobudol vlastnícke právo, zamietol. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline potvrdil. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca M. G. sa na základe týchto rozsudkov nestal namiesto postupcu veriteľom pohľadávky s dohodnutým obsahom podľa zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej dňa 26. júna 2008. Žalobca ako postupník zaplatil postupcovi, t. j. správcovi konkurznej podstaty odplatu za postúpenie pohľadávky vo výške 352.519,42 Eur podľa čl. III ods. 1 Zmluvy, a keďže sa nestal veriteľom pohľadávky, má podľa § 527 ods. 1 písm. a/ Občianskeho zákonníka právo na uvedenú sumu. Keďže táto pohľadávka vznikla po vyhlásení konkurzu, je pohľadávkou proti podstate.

Súd prvého stupňa ďalej uviedol, že povinnosť podľa § 527 ods. 1 písm. a/ Občianskeho zákonníka je zákonnou povinnosťou postupcu bez ohľadu na to, že postupník v zmluve vyhlásil, že mu je známy stav postupovaných pohľadávok a postupca nezodpovedá za žiadne prípadné vady tejto pohľadávky. Nemá na to vplyv ani skutočnosť, že postupník bol oboznámený s tým, že pohľadávka úpadcu, ktorá je predmetom zmluvy o postúpení pohľadávok je predmetom súdneho konania vedeného na Najvyššom súde Slovenskej republiky. Po vykonanom dokazovaní súd prvého stupňa dospel k záveru, že nárok žalobcu je dôvodný, žalobca žiadal o určenie, že táto pohľadávka je pohľadávkou proti podstate, súd preto žalobe vyhovel.

O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.) v prospech žalobcu, ktorý bol v konaní úspešný. Trovy konania pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 99,50 Eur a zo súdneho poplatku za odvolanie vo výške 99,50 Eur, spolu vo výške 199,-- Eur.

Proti napadnutému rozsudku podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietol a žalobcu zaviazal nahradiť žalovanému trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 99,50 Eur.

Žalovaný ako odvolací dôvod uviedol, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.

V odôvodnení svojho odvolania sa nestotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že ust. § 527 ods. písm. a/ Občianskeho zákonníka, zakladá zvláštnu zákonnú zodpovednosť postupcu, ktorý svoju pohľadávku odplatne postúpil inému, za existencie postupovanej pohľadávky. Súd prvého stupňa bral do úvahy aj žalobcom predložené rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky, ktoré však nie sú prameňmi práva. Odvolateľ poukázal na stanoviská právnej vedy, ktoré považujú ust. § 527 ods. 1 písm. a/ Občianskeho zákonníka za aplikovateľné na situáciu, keď postupovaná pohľadávka mala právne vady. Ako príklad uvádzajú situácie keď „po postúpení pohľadávky postupca získal od dlžníka časť postúpenej pohľadávky“ (Vojčík, P. a kol.: Občiansky zákonník, Stručný komentár) alebo „keď ešte pred postúpením pohľadávky došlo k zmene obsahu záväzku, o ktorej postupca postupníka nevyrozumel – napr. na základe dohody s dlžníkom ešte pred postúpením pohľadávky sa vzdal časti svojho práva“ (Svoboda, J a kol.: Občiansky zákonník, komentár a súvisiace predpisy). Podľa odvolateľa tento výklad vyplýva aj z gramatického výkladu predmetnej právnej normy, a teda zodpovednosť postupcu nastupuje v prípade, ak pohľadávka, ktorú postupník nadobudol, nezodpovedá tomu, čo v zmysle dohodnutého obsahu zmluvy nadobudnúť mal, a teda má právne vady. Odvolateľ ďalej uviedol, že ako vyplýva z vykonaného dokazovania, žalobca mal plnú vedomosť o stave nadobúdanej pohľadávky, ako aj o riziku spojenom s prebiehajúcim súdnym konaním o jej existencii, a napriek tomu uzavrel so žalovaným zmluvu o postúpení pohľadávky. V predmetnej zmluve si zmluvné strany vylúčili akúkoľvek zodpovednosť postupcu za vady postupovanej pohľadávky.

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal odvolanie žalovaného podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

Žalobca sa domáha zaplatenia peňažnej pohľadávky z titulu zákonnej zodpovednosti žalovaného, ktorý odplatne postúpil neexistujúcu pohľadávku úpadcu na žalobcu. Svoj nárok opiera o právoplatné rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 3. septembra 2008, č. k.: 2 Obo 168/2007-564, ktorým bol potvrdený rozsudok Krajského súdu v Žiline. Krajský súd v Žiline zamietol žalobu o zaplatenie 103.100.100,-- Sk, ktorou sa žalobca - J. N., správkyňa konkurznej podstaty úpadcu, domáhala zaplatenia hodnoty nepeňažného vkladu

žalovaného, lebo žalobca nenadobudol vlastnícke právo k nepeňažnému vkladu pre konanie, resp. nekonanie žalovaného.

Odvolací súd zistil, že uvedené rozhodnutie bolo uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. apríla 2010, sp. zn.: 1 MOBdoV 15/2009 zrušené a vec bola odvolaciemu súdu vrátená na ďalšie konanie. Dovolací súd vo svojom zrušujúcom rozhodnutí vyslovil právny názor, ktorý je pre odvolací súd záväzný.

Odvolací súd vo veci ešte nerozhodoval, preto nie je možné v tomto štádiu konania uzavrieť, že žalovaný postúpil neexistujúcu pohľadávku. Z uvedeného dôvodu je napadnuté rozhodnutie predčasné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa v zmysle ust. § 221 ods. 1 O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom konaní súd prvého stupňa rozhodne o náhrade trov odvolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 17. decembra 2010

JUDr. Anna M a r k o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková

